

..

Защото ЕС или ще бъде
демократизиран,
или ще се разпадне!

▶▶ DiEM25

Democracy in Europe
Movement 2025

МАНИФЕСТ ЗА ДЕМОКРАТИЧНА ЕВРОПА

Въпреки цялата им загриженост за глобалната конкурентоспособност, миграцията и тероризма, само една е перспективата, която наистина плаши Силите на Европа: Демокрацията! Те говорят от името на демокрацията, но само за да я отрекат, прогонят и потиснат на практика. Те се стремят да използват за свои цели, да избегнат, мистифицират, узурпират и манипулират демокрацията, за да прекъснат нейната енергия и да блокират нейните възможности.

А за управление от народите на Европа, управление от “Демоса”, остава споделеният кошмар на:

- Брюкселската бюрокрация (и нейните над 10 000 лобисти);
- Нейната ударна бригада от инспекторати и Тройката, сформирани от тях съвместно с неизбраните с гласуване “технократи” от други международни и европейски институции;
- Мощната Еврогрупа, която няма никакъв статут нито по закон, нито съгласно някаква спогодба;
- Избавените банкери, управителите на фондове и набралите нови сили олигарси, хранещи нестихващо презрение към масите и организирания им израз на мнение;
- Политическите партии, апелиращи към либерализъм, демокрация, свобода и солидарност, предаващи най-основните си принципи веднага щом дойдат на власт;
- Правителства, насъскващи към жестоко неравенство чрез осъществяване на самоунищожителен режим на строги ограничения;
- Медийни магнати, превърнали пробутването на страх в изкуство, и в превъзходен източник на могъщество и мангизи;
- Корпорации в една клика с потайни публични агенции, инвестиращи в същия страх, за да насърчават потайността и културата на следенето, които огъват общественото мнение според тяхната воля.

Европейският съюз беше едно изключително постижение, обединяващо в мир европейските народи, говорещи на различни езици, потопени в различни култури, доказващ, че е възможно да се създаде споделена рамка на човешките права в целия континент, и който до не много отдавна е бил дом на убийствен шовинизъм, расизъм и варварщина. Европейският съюз можеше да стане легендарният “Фар на хълма”, демонстрирайки на света как мирът и солидарността могат да бъдат изтръгнати от челюстите на вековни конфликти и фанатизъм.

За съжаление днес общата бюрокрация и единната валута разделят европейските народи, започнали да се обединяват въпреки различните езици и култури. Конфедерацията, сформирани от късогледни политици, икономически наивни държавни апаратчици, и финансово некомпетентни “експерти”, робски се предава на декретите на финансовите и индустриални конгломерати като отчуждава европейците и възбужда едно опасно антиевропейско мъртво вълнение. Гордите народи биват настройвани едни срещу други. Национализмът, екстремизмът и расизмът се възраждат.

В сърцето на нашия разпадащ се ЕС се е спотаило виновно заблуждение: Строго политическият, от горе на долу, непрозрачен процес на взимане на решения е представен като “аполитичен”, “технически”, “процедурен” и “неутрален”. Неговата цел е да попречи на европейците да упражняват демократичен контрол върху парите си, финансите, условията на труд и околната среда.

Цената на това заблуждение не е само краят на демокрацията, но също и лошите икономически политики:

- Икономиките на Евророната са поведени под строй към ръба на конкурентните режими на строги ограничения, водещи до постоянна рецесия в по-слабите страни, и ниско ниво на инвестициите в ключовите страни;
- Държавите-членки на ЕС извън Евророната са отчуждени, търсеци вдъхновение и партньори на съмнителни места там, където най-често ще ги посрещнат с непрозрачни, принудителни сделки на свободния пазар, подкопаващи техния суверенитет;
- Безпрецедентно неравенство, угасващи надежди и мизантропия процъфтяват из цяла Европа.

Преобладават две ужасяващи възможности:

- Да се оттеглим в пашкула на националните си държави, или
- Да се предадем на свободната от демокрация зона на Брюксел

Би трябвало да има и друг курс. И наистина има!

Той е този, на който официална "Европа" се съпротивлява с всяка своя клетка на авторитарната си нагласа:

Прилив на вълна от демокрация!

Нашето движение, **DiEM25**, се стреми да предизвика именно такъв прилив.

Една простичка, радикална идея е мотивиращата сила, която стои зад **DiEM25**:

Да демократизираме Европа! Защото ЕС или ще бъде демократизиран, или ще се разпадне!

Целта ни да демократизираме Европа е осъществима. Тя не е по-утопична, отколкото е било първоначалното построяване на Европейския съюз. Всъщност тя е по-малко утопична от опита да се запази настоящия, антидемократичен, фрагментиращ се Европейски съюз.

Нашата цел да демократизираме Европа е крайно неотложна, тъй като без един бърз старт може да е невъзможно да се подрони институционализираната съпротива навреме, преди Европа да е достигнала точката на необратимост. **Даваме ѝ едно десетилетие, до 2025 г.**

Ако не успеем да демократизираме Европа отвътре, до след десет години най-късно, ако самодържавните сили в Европа успеят да задушат демократизирането, тогава ЕС ще се срути под тежестта на високомерието си, ще се раздробят на малки късове и падението му ще доведе до нечувани тежки навсякъде – не само в Европа.

ЗАЩО ЕВРОПА ГУБИ СВОЯТА ПОЧТЕНОСТ И СВОЯТА ДУША?

През десетилетията след войната, през които ЕС първоначално е бил построен, националните култури са били възродени в дух на интернационализъм, изчезващи граници, споделен просперитет и повишен стандарт на живот, които обединили Европа. **Но ядката на злото била скрита в самото сърце на този процес на интеграция.**

От икономическа гледна точка ЕС започнал своето съществуване като картел от компании от тежката промишленост (по-късно се присъединяват собственици на ферми), решен да застопори цените и да преразпределя олигополни печалби посредством брюкселската си бюрокрация. Произлезлият от

това картел и базираната му в Брюксел администрация се страхували от Демоса и презирали идеята за държава, управлявана от хората.

Търпеливо и методично се установява процес на деполитизирано взимане на решения, като резултатът от това е изтощителният, но неумолим стремеж към отнемане на Демоса от демокрацията и обличане на всяко едно определяне на политики във всепоглъщащ псевдотехнократичен фатализъм. Националните политици били щедро възнаграждавани за съгласието им да се превърнат Комисията, Съвета, Екофин, Еврогрупата и ЕТБ в зони, свободни от политика. **Всеки, който се съпротивлява на този процес на деполитизация, бива белязан като "антиевропеец" и третиран като дразнещо недоразумение.** По този начин се заражда заблуждението в самото сърце на ЕС, пораждащо институционално придържане към политики, които водят до депресиращи икономически данни и предотвратими трудности.

Междувременно простиците принципи, които някога по-уверената Европа е възприемала, вече са изоставени:

- Правилата се създават, за да служат на европейците, а не обратно;
- Валутите следва да служат за инструменти, а не сами по себе си да бъдат крайна цел;
- Единният пазар е съвместим с демокрацията само ако съдържа общи защити за по-слабите европейци и за околната среда – и които защити са демократично определени и изградени;
- Демокрацията не може да бъде луксозна играчка, подарена на кредиторите, но отказвана на длъжниците;
- Демокрацията е от жизненоважно значение за ограничаване на най-лошите, разрушителни прояви на капитализма, и за откриване на простора към нови пространства на социална хармония и устойчиво развитие

В отговор на неизбежния неуспех на картелизираната социална икономика на Европа да се съвземе от Голямата рецесия, продължила от 2008 г. насам, институциите на ЕС, причинили това фиаско, пристъпват към ескалиране на авторитаризма. Колкото повече задушават демокрацията, толкова по-малко легитимен става техният политически авторитет, толкова по-мощни стават силите на икономическата рецесия и по-голяма е тяхната нужда от бъдещ авторитаризъм. По този начин враговете на демокрацията събират нови сили, докато губят легитимността си и ограничават надеждата и просперитета до изключително малък брой хора (които могат да му се радват единствено зад порти и огради, необходими да ги пазят от останалата част от обществото).

Това е невидимият процес, чрез който кризата в Европа вглъбява нашите народи в себе си, един срещу друг, като усилва предишния шовинизъм, ксенофобия. Приватизацията на безпокойството, страха от "другия", национализацията на амбициите и повторната национализация на политиките създават заплахата от токсична дезинтеграция на единните интереси, от което Европа само може да пострада. Жалкият отклик на Европа към нейните банкови и дългови кризи, към бежанската криза, към необходимостта от смислена международна, миграционна и антитерористична политика – всичко това са примери за това какво се случва, когато солидарността загуби своето значение:

- Накърняване на почтеността на Европа, причинено от потушаването на атинската пролет и от последващото налагане на програма за икономическа "реформа", обречена на провал;
- Станалата обичайна презумпция, че винаги, когато трябва да се подпомогне държавен бюджет, или да се измъкне банка от затруднение, най-слабите звена на обществото трябва да плащат за греховете на най-заможните рентиери;

- Постоянният стремеж да се остоководи трудът и да се изхвърли демокрацията от работното място;
- Скандалният манталитет на “това не е в нашта градина” на повечето държави • членки на ЕС спрямо бежанците, доплували до бреговете на Европа, показващо как един грохнал модел на европейско управление води до морален разпад и политическа парализа, както и доказателство, че ксенофобията спрямо неевропейците е следствие на загиването на междуевропейската солидарност;
- Комичната фраза, до която стигаме, когато сложим една до друга трите думи “европейски”, “международен” и “политика”;
- Лекотата, с която европейските правителства решиха след ужасните атаки в Париж, че разрешението се крие в повторното издигане на границите при положение, че повечето от нападателите са европейски граждани – още един признак на моралната паника, давяща Европейския съюз, неспособен да обедини европейците в изковаването на единни реакции към общите проблеми.

КАКВО ТРЯБВА ДА СЕ НАПРАВИ? НАШИЯТ ХОРИЗОНТ

Реализмът изисква да работим за постигането на основни набеязани цели в рамките на реалистичен срок от време. Затова DiEM25 ще се стреми към постигането на четири важни резултата на равни интервали, за да се получи до 2025 г. напълно демократична, функционална Европа. Ето – сега европейците се чувстват предадени от институциите на ЕС навсякъде. От Хелзинки до Лисабон, от Дъблин до Крит, от Лайпциг до Абърдийн. Европейците усещат, че наблизко се задава необходимостта от правенето на преломен избор. **Изборът между истинска, автентична демокрация и коварна дезинтеграция.** Трябва решително да се обединим, за да обезпечим очевидния избор на Европа: Истинска демокрация!

Когато ни попитат какво искаме и кога го искаме, отговаряме:

ВЕДНАГА: Пълна прозрачност на взимането на решения.

- Съветът на ЕС, Екофин, срещите относно Данъка върху финансовите трансакции и на Еврогрупата да бъдат излъчени на живо;
- Да бъдат публикувани протоколите от срещите на управителния съвет на Европейската централна банка няколко седмици след провеждането на срещите;
- Всички документи, отнасящи се до жизненоважни преговори (напр. търговски – ТПТИ (на Трансатлантическото партньорство за търговия и инвестиции), заеми за “измъкване”, положението с Великобритания), които се отразяват на всеки един аспект от бъдещето на европейските граждани, да се качат в уебпространството;
- Задължителен регистър на лобистите, който включва имената на клиентите им, възнаграждението им и доклади от срещите със служебни лица (и избраните с гласуване, и неизбраните);

ДО ДВНАДЕСЕТ МЕСЕЦА: Да се откликне на непрестанната икономическа криза, като се оползотворят за това съществуващите институции и в рамките на съществуващите Спогодби на ЕС.

Кризата в момента в Европа се разгръща едновременно в пет области:

- Публичен дълг
- Банки
- Недостатъчни инвестиции
- Миграция
- Нарастваща бедност

Всички пет области в момента са оставени в ръцете на националните правителства, безсилни да вземат мерки за тях. DiEM25 ще представи подробни предложения за политики, за да се европеизират всичките пет, като същевременно се ограничат самоволните правомощия на Брюксел и отново се върнат на националните парламенти, на областните съвети, на кметствата и общностите. Предложените политики ще целят ново разгръщане на съществуващите институции (посредством креативно ново тълкуване на наличните спогодби и харти), за да се стабилизират кризите на публичния дълг, банките, недостатъчните инвестиции, и нарастващата бедност.

ДО ДВЕ ГОДИНИ: Конституционален парламент.

Народът на Европа има правото да обмисля бъдещето на Съюза и задължението за преобразуване на Европа (до 2025 г.) в напълно разгърната демокрация със суверенен Парламент, уважаващ националната решимост и споделящ властта си с националните парламенти, областните събрания и общинските съвети. За да направи това, следва да се свика Събрание от техни представители. **DiEM25** ще насърчава създаването на Конституционален парламент, състоящ се от представители, избрани чрез транснационални бюлетини. Понастоящем, когато университетите кандидатстват пред Брюксел за финансиране на изследвания, те трябва да се организират в съюзи, обединяващи различни нации. По подобен начин избирането на Конституционален парламент следва да изисква бюлетини, включващи кандидати от болшинството от европейските страни. Полученият Конституционален парламент ще има правомощията да взема решения относно една бъдеща демократична конституция, която за десет години да замести всички съществуващи европейски спогодби.

ДО 2025 год.: Влизане в сила на решенията на Конституционалния парламент

КОЙ ЩЕ ДОВЕДЕ ТАЗИ ПРОМЯНА

Ние, народите на Европа, имаме задължението да си върнем контрола върху нашата Европа обратно от безотчетните “технократи”, съзаклятническите политици и сенчестите институции.

Ние идваме от всяка една част от континента и сме обединени от различни култури, езици, акценти, свързаност с политически партии, идеологии, цвят на кожата, полова идентичност, религии и понятия за добро общество.

Ние сформирахме **DiEM25** в стремежа си да преминем от Европата на “Ние, правителствата”, и “Ние, технократите”, към Европа на “Ние, народите на Европа”.

Нашите четири принципа са:

- Не може да има свободни европейски народи, докато нечия демокрация бива нарушавана;
- Не могат европейските народи да живеят с достойнство, докато то бива отнето на други;
- Европейските народи не могат да се надяват на благополучие, докато други биват довеждани до постоянна неплатежоспособност и депресия;
- Не могат европейските народи да растат, без да има основни стоки за най-слабите граждани, човешко развитие, екологичен баланс и решимост да не се използват изкопаеми горива в свят, който променя своите навици, а не климата на планетата.

Ние се присъединяваме към великолепната традиция на братята европейци, които са се борили с векове срещу “мъдрата поговорка”, че демокрацията е лукс и слабите трябва да си изтърпят своето. **Със сърца, ум и воля, посветени на тези ангажменти, и решени да променим нещата, ние заявяваме следното.**

НАШИЯТ ОБЕТ

Подканваме всички наши братя европейци веднага да се присъединят към нас за създаването на европейско движение, което ние наричаме DiEM25.

- Да се борим заедно срещу едно европейско учреждение, което дълбоко презира демокрацията, за да демократизираме Европейския съюз;
- Да сложим край на свеждането на всички политически взаимоотношения до взаимоотношения на власт, представяни замаскирани като чисти технически решения;
- Да се направи бюрокрацията на ЕС обект на волята на суверенните европейски народи;
- Да се разруши обичайната доминация на корпоративната власт над волята на гражданите;
- Да се реполитизират правилата, които ръководят единния ни пазар и единната валута.

Ние считаме модела на националните партии, които сформират съмнителни съюзи на ниво Европейски парламент, за морално остарял. Докато борбата за демокрация – отдолу (на местно, регионално или национално ниво) е наложителна, независимо от това не е достатъчно тя да се води без интернационална стратегия за паневропейска коалиция за демократизирането на Европа. Европейските демократи трябва първо да се обединят, да изготвят общ дневен ред и тогава да намерят начини за свързването му с местните общности и на регионално и национално ниво.

Нашата всеобхватна цел за демократизиране на Европейския съюз се преплита с амбицията за насърчаване на самоуправлението (икономическо, политическо и социално) на местно, общинско, регионално и национално ниво; да се отворят коридорите на властта за публиката; да се прегърнат социалните и гражданските движения; и да бъдат разграничени всички нива на управление от бюрократичната и корпоративна власт.

Ние се вдъхновяваме от една Европа на разума, свободата, толерантността и фантазията, направени възможни благодарение на една комплексна прозрачност, истинска солидарност и автентична демокрация.

Ние сме устремени към:

- една демократична Европа, в която всички политически сили произхождат от суверенните народи на Европа;
- една прозрачна Европа, където всички процеси на взимане на решения стават под зоркото око на гражданите;
- една обединена Европа, чиито граждани имат толкова общо помежду си като нации, колкото гражданите от една и съща нация;
- една Реалистична Европа, която си е поставила задачата да извърши радикални, но и достижими, демократични реформи
- една децентрализирана Европа, която използва централната власт за оптимизиране на демокрацията на работното място, в града, в метрополиса, региона и страната;

- една плуралистична Европа на регионите, етническите общности, религиите, нациите, езиците и културите;
- една егалитарна Европа, която приветства различията и е сложила край на дискриминацията на базата на пола, цвета на кожата, социалната класа, или сексуалната ориентация;
- една културна Европа, която впряга културното разнообразие на народите си, и насърчава не само безценното културно и историческо наследство, но също и творчеството на художниците, музикантите, писателите и поетите дисиденти на Европа;
- една социална Европа, която признава, че свободата изисква не само освобождаване от намеса, но също така и основните стоки, които правят един човек свободен от потребности и експлоатация;
- една продуктивна Европа, която насочва инвестициите към един споделен, зелен просперитет;
- една устойчива Европа, която живее в рамките на възможностите на планетата ни, като свежда до минимум екологичното ни въздействие, и оставя максимални количества полезни изкопаеми в земната ѝ повърхност;
- една екологична Европа, ангажирана в истински световен зелен преход;
- една креативна Европа, която дава ход на иновативния потенциал на фантазията на гражданите си;
- една технологична Европа, която вкарва новите технологии в служба на солидарността;
- една исторически настроена Европа, която се стреми към светло бъдеще без да се крие от миналото си;
- една интернационална Европа, която третира неевропейците като самостоятелни същности;
- една мирна Европа, която деескалира напреженията в своя Изток и на Средиземно море, заставаща като крепост срещу сирените на милитаризма и експанзионизма;
- една отворена Европа, която оживява за идеи, хора и вдъхновение от целия свят, като разпознава преградите и границите като знак на слабост, който разпространява несигурност в името на сигурността;
- една освободена Европа, където привилегиите, предразсъдъците, лишенията и заплахите от насилие се топят като дават възможност на европейците да се раждат в по-малко роли на стереотипи, да се радват на равни шансове за развитие на потенциала си, и са свободни да избират сред повече партньори в живота, работата и обществото.

Carpe Diem!

09.02.2016

www.diem25.org